

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

03 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg, avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului și avocatul Afanas Marin în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2020, în cauza penală în privința lui

*Silivestru Vadim XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.*

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 20.09.2018 până la 30.12.2019;

Instanța de apel de la 17.09.2020 până la 11.11.2020;

Instanța de recurs de la 25.01.2021 până la 03.03.2021.

Asupra admisibilității în principiu a recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A CONSTATAT:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 30 decembrie 2019 inculpatul *Silivestru Vadim XXXXX* a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute la:

- art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

- art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal și cu aplicarea prevederilor art. 82 alin. (1) Cod penal i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani și 8 (opt) luni, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

- art. 264¹ alin. (3) Cod penal cu stabilirea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă de 220 (două sute douăzeci) ore,

cu privarea dreptului de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 (cinci) ani.

În temeiul art. 87 alin. (1) Cod penal, a fost comutată sancțiunea principală în formă de 220 (două sute douăzeci) ore de muncă neremunerată în folosul comunității în 55 (cincizeci și cinci) zile de închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit lui Silivestru Vadim pedeapsă definitivă de 6 (șase) ani și 6 (șase) luni închisoare, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea dreptului de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 (cinci) ani.

S-a admis în principiu acțiunea civilă înaintată de SRL „Mobile Stock”, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite sa hotărască instanța în ordinea procedurii civile.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat că inculpatul Silivestru Vadim, la data de 26.06.2018, aproximativ la ora 19:30, în timp ce se deplasa cu autoturismul de model „Porche Cayenne”, cu numărul de înmatriculare OGK 380, din direcția str. Vasile Badiu, pe str. Doina, mun. Chișinău, în apropierea imobilului nr. 9, s-a tamponat într-un obstacol, și anume o poartă metalică.

În procesul cercetării accidentului rutier, specialistul superior al Serviciului Documentare Accidente Rutiere a STCR, Ciobanu Veaceslav XXXXX a observat, că conducatorul auto Silivestru Vadim, prezenta semne evidente de stare de ebrietate alcoolică. Pentru confirmarea și aprecierea gradului stării de ebrietate, conducătorului auto Silivestru Vadim i s-a propus trecerea examinării medicale în cadrul Dispensarului Republican de Narcologie.

Conform procesului-verbal nr. 3381 din 26.06.2018, s-a constatat refuzul conducătorului Silivestru Vadim de la testarea alcoolscoptică și recoltarea probelor biologice în cadrul examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și a naturii ei, prin ce acesta a încălcat prevederile pct. 11 lit. j) a Regulamentului Circulației Rutiere, care stipulează că *„Conducătorul de vehicul, înainte de plecare și în timpul deplasării, este obligat să se supună la solicitarea agentului de circulație, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substance psihotrope sau de medicamente cu efecte similare”*, precum și cerințele art. 32 alin. (4), lit. a), b) din Legea privind siguranța traficului rutier nr. 131 din 07.06.2007, potrivit căruia participanții la traficul rutier sânt obligați să cunoască și să respecte prevederile prezentei legi, ale altor acte legislative și ale

actelor normative în vigoare în domeniu, să manifeste un comportament care să asigure fluența și siguranța traficului, să nu pericliteze siguranța altor participanți la trafic, să nu cauzeze prejudicii mediului înconjurător, proprietății publice sau private.

Tot el, la data de 04.08.2019, aproximativ ora 05:14, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin deteriorarea geamului a patruns in magazinului SRL „Mobile Stock”, amplasat pe adresa bd. Mircea cel Bătrîn 2/2, mun. Chișinău, de unde a sustras pe ascuns telefonul mobil de model „Xiaomi Redmi Note 7” la preț de 5 299 lei, astfel cauzând o daună considerabilă în sumă de 5 299 lei.

Tot el, la data de 11.08.2019, in jurul orelor 21:30, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, aflându-se la intersecția străzilor Alecu Russo cu Nicolae Dimo din mun. Chișinău, aplicând violența nepericuloasă pentru viața și sănătatea persoanei, manifestată prin îmbrâncirea cet. Masanskaia Iulia și aplicarea unei lovituri cu mâna în regiunea feții cet. Apostol Oleg Sergiu, în mod deschis a sustras un telefon mobil de model „Xiaomi Redmi 4X” la preț de 3 000 lei, în care era instalată cartela SIM cu nr. 068600945, după ce cu bunul sustras s-a ascuns de la locul săvârșirii infracțiunii, astfel cauzând părții vătămate Masanskaia Iulia, d.n. 04.12.1999 o daună materială în proporții considerabile în sumă de 3000 lei.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată împotriva acesteia au declarat apeluri:

- *avocatul Dumitru Marinescu în numele inculpatului Silivestru Vadim*, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Silivestru Vadim învinuit în comiterea infracțiunilor prevăzute la art. art. 186 alin. (2) lit. c), d); 187 alin. (2) lit. e), f) și art. 264¹ alin. (3) Cod penal să fie achitat, pe motiv că faptele nu au fost comise de inculpat.

În motivarea cerințelor sale a susținut că în cadrul cercetării judecătorești a fost dovedit, prin declarațiile inculpatului, că acesta nu a comis nici una din infracțiunile incriminate, or în zilele când aceste infracțiuni au fost comise, Silvestru V. Se afla în alte regiuni ale orașului, iar la comiterea jafului, în parc se mai aflau și alte persoane, însă organul de urmărire penală nu a verificat această versiune.

Mai mult, apelantul a afirmat că telefonul mobil de model „Xiaomi Redmi 4X” nu a fost găsit la inculpatul Silivestru Vadim, și acest fapt denotă că cel din urmă nu este autorul jafului.

A mai indicat apelantul că la cauză nu au fost administrate suficiente probe care să dovedească pe deplin vinovăția inculpatului, toate probele administrate de către partea acuzării le consideră neconvingătoare și dubioase;

- *avocatul Marin Afanas în numele inculpatului Silivestru Vadim*, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Silivestru Vadim învinuit în comiterea infracțiunilor prevăzute la art. art. 186 alin. (2) lit. c), d); 187 alin. (2) lit. e), f) și art. 2641 alin. (3) Cod penal să fie achitat, pe motiv că faptele nu au fost comise de inculpat.

În susținerea apelului declarat s-a remarcat că Silivestru V. a indicat asupra faptului că mai erau și alte persoane care se aflau la data și ora respectivă în parcul din preajma spitalului nr. 3 Rîșcani, mun. Chișinău, iar organul de urmărire penală urma să verifice și versiunea dată de către inculpat.

La fel, afirmă că persoana care se vede în imagini (suportul fiind anexat la materialele dosarului) seamănă cu Silivestru Vadim, dar în mod evident nu este acesta din urmă, și din acest considerent, partea apărării a solicitat achitarea inculpatului, deoarece probele administrate pe cauză nu și-au găsit confirmare, iar vinovăția inculpatului nu a fost dovedită pe nici un capăt de învinuire.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2020 apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. La pronunțarea hotărârii adoptate, instanța de apel a statuat că deși inculpatul, în ședința de judecată a recunoscut parțial vina în comiterea infracțiunilor imputate, vinovăția acestuia a fost dovedită pe deplin prin cumulul de probe cercetate, și anume prin: declarațiile părților vătămate, declarațiile martorilor și probele scrise din materialele cauzei, care coroborează între ele și demonstrează incontestabil vina inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate, conform actului de învinuire.

Subsidiar, instanța de apel a concluzionat că prima instanță a cercetat în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile participanților la proces, stabilind o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Silivestru Vadim Sergiu încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 264¹ alin. (3) Cod penal - *refuzul de la testarea alcoolscoptică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical*, art. 186 alin. (2), lit. c), d) Cod penal - *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile* și art. 187 alin. (2), lit. e), f) Cod penal - *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*.

Astfel, făcându-se referire la motivele invocate în apelurile avocaților inculpatului privind nevinovăția acestuia, instanța de apel a menționat că probele materiale, inclusiv declarațiile martorilor, demonstrează în afara oricărui dubiu că anume inculpatul Silvestru V. a comis infracțiunile sus enumerate.

În contextul aprecierii probelor administrate la materialele cauzei penale, instanța de apel a decis asupra respingerii apelurilor declarate de către partea apărării, considerând argumentele formulate în cererile de apel drept o modalitate de apărare și eschivare de la răspunderea penală.

Cât privește mărimea și modalitatea de executare a pedepsei în coraport cu solicitarea inculpatului de a-i stabili o pedeapsă neprivativă de liberate, instanța de apel a notat că prima instanță a ținut cont prevederile art. 75 alin. (1) Cod penal, potrivit cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Raționamentul care condiționează individualizarea și stabilirea pedepsei penale, are la origine persoana inculpatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a acestuia în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei, cum vinovatul își apreciază fapta social-periculoasă, conduita bună, străduința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită și comportarea sinceră în cursul procesului.

În acest context, instanța de apel careva circumstanțe atenuante în baza art. 76 Cod penal, la examinarea cauzei și stabilirea pedepsei inculpatului, nu a stabilit.

Drept circumstanță agravantă, conform art. 77 lit. a) Cod penal instanța de judecată a stabilit săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară și care are relevanță la individualizarea pedepsei.

Luând în considerare cele expuse, instanța de apel a conchis că pedeapsa stabilită inculpatului este una echitabilă, legală și proporțională, din care considerente nu a intervenit în a modifica termenul și modalitatea de executare a acesteia, fiind convinsă că anume pedeapsa cu închisoare prin executare reală va atinge scopul propus de legea penală.

5. Decizia instanței de apel a fost contestată cu recursuri ordinare de către:

- *procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg*, care invocând temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 7) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acesteia, în latura în care a fost respins apelul avocatului Marin Afanas în numele inculpatului Silivestru Vadim ca fiind nefondat, cu dispunerea rejudecării cauzei în latura dată, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Pentru a argumenta cerințele înaintate, recurentul a punctat că avocatul Marin Afanas a sesizat instanța ierarhic superioară cu cerere de apel tocmai în data de 27 ianuarie 2019 (f.d. 230 vol. I).

În condițiile precizate, partea acuzării consideră că termenul de la care urma a fi calculat dreptul avocatului Marin Afanas de a contesta în ordine de apel sentința primei instanțe este data pronunțării actului judecătoresc motivat - 30 decembrie 2019, or potrivit prevederilor art. 402 alin.(l) Cod de procedură penală termenul de apel este de 15 zile, dacă legea nu dispune altfel.

Contrar prevederilor stipulate mai sus, instanța de apel a repus în termen apelul declarat de avocatul Marin Afanas, în condițiile în care nu se constată temeiuri pentru aceasta, ceea ce echivalează cu avantajarea unei părți în defavoarea alteia, prin extinderea termenului legal de prescripție și revizuire a hotărârilor judecătorești, ceea ce urmează a fi interpretat ca încălcare a principiilor securității juridice cât și a egalității armelor și violarea art. 6 CtEDO.

Astfel, recurentul consideră că instanța de apel urma să constate depășirea termenului de apel și în consecință, să dispună respingerea apelului declarat de către avocatul Marin Afanas, ca fiind declarat peste termenul prevăzut de lege;

- *avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului Silivestru Vadim*, care invocând temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a deciziei în latura penală, cu pronunțarea unei noi hotărâri în acea latură prin care, inculpatului să-i fie aplicate prevederile art. 90 Cod penal pe capetele de învinuire înaintate în baza art. art. 186 alin. (2) lit. c), d) și art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, iar pe capătul de învinuire înaintat în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal să se dispună încetarea procesului penal, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Pentru a susține solicitările din recursul ordinar declarat, recurentul a menționat că la comiterea infracțiunilor de sustragere a bunurilor, inculpatul a recunoscut parțial vinovăția sa, însă deoarece se afla în stare de ebrietate alcoolică nu a putut reda cu exactitate evenimentele ce au avut loc în perioada în care au fost comise faptele incriminate.

Tot aici, a mai indicat că Silivestru Vadim este o persoană conștiincioasă, regretă faptele comise și astfel, consideră că este posibil de stabilit în privința celui din urmă o modalitate de executare a pedepsei în condiții non privative de libertate.

De asemenea, se afirmă că pe capătul de învinuire înaintat în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal, instanța de apel urma să înceteze procesul penal pe motiv că a expirat prescripția tragerii la răspundere penală, întrucât fapta a avut loc la 26.06.2018, iar instanța de apel a pronunțat dispozitivul deciziei la 11.11.2020, decizia integrală fiind pronunțată la 18.12.2020. În sensul art. 60 alin. (1) Cod penal este stipulat expres că persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene: a) 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare;

- *avocatul Afanas Marin în numele inculpatului Silivestru Vadim*, care invocând temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Silivestru Vadim, pe capete de învinuire înaintate în baza art. art. 186 alin. (2) lit. c), d) și art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 79, 90 Cod penal să îi fie stabilită o pedeapsă de maxim 5 ani închisoare, cu suspendarea executării acesteia pe o perioadă de probațiune de 3 ani, iar pe capătul de învinuire înaintat în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal să se dispună încetarea procesului penal, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Pentru a motiva recursul declarat, recurentul a subliniat că deși vinovăția inculpatului este dovedită, acesta din urmă nu trebuie să suporte o pedeapsă aspră, deoarece își recunoaște vina, se căiește sincer de faptele comise, a colaborat cu organul de urmărire penală, se caracterizează pozitiv, este de o vîrstă tînă, nu este la evidența medicului narcolog sau psihiatru, regretă cele întîmplate și promite că nu o să mai comită alte infracțiuni. Toate aceste circumstanțe luate în cumul, denotă faptul că ultimul nu prezintă un pericol social și poate fi reeducat fără aplicarea unei pedepse penale privative de libertate.

Referitor la capătul de acuzare prevăzut de art. 264¹ alin. (3) Cod penal, apărarea consideră că instanța de apel urma să înceteze procesul penal pe acest capăt de acuzare, or, fapta a avut loc la 26.06.2018, iar în corespundere cu prevederile art. 60 alin. (1), lit. a) Cod penal este reglementat expres că persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene: 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare.

La fel, se remarcă faptul că prima instanță nu a luat în considerație toate circumstanțele expuse de partea apărării, ceea ce a determinat adoptarea unei

sentințe neîntemeiate, cu stabilirea unei pedepse excesiv de aspre în coraport cu faptele comise de inculpat.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Referitor la alegațiile din recursul ordinar declarat de către procuror, Colegiul penal atestă că recurentul critică soluția instanței ierarhic inferioare privind apelul declarat de către avocatului Marin Afanas în numele inculpatului Silivestru Vadim, în condițiile în care, în viziunea recurentului, acesta urma a fi declarat inadmisibil, deoarece a fost introdus tardiv.

Potrivit prevederilor art. 403 alin. (1) Cod de procedură penală apelul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege este considerat ca fiind făcut în termen dacă instanța de apel constată că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, iar apelul a fost declarat în cel mult 15 zile de la începerea executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale.

Sub acest aspect, Colegiul penal constată că instanța de apel a adoptat o soluție întemeiată referitoare la apelul declarat de către avocatul Marin Afanas, și luând în considerație că atât avocatul Marin Afanas, cât și Marinescu Dumitru au reprezentat interesele inculpatului în instanța de apel, instanța de recurs consideră că instanța ierarhic inferioară nu a admis careva erori procedurale în sensul invocat de recurent.

Cu privire la recursurile ordinare declarate de către avocații Marinescu Dumitru și Afanas Marin în numele inculpatului Silivestru Vadim, Colegiul penal constată că textul acestora este similar, ambii recurenți invocând în mare parte aceleași motive privind dezacordul față de soluția pronunțată de instanța de apel, și prin urmare, instanța de recurs se va expune cumulativ asupra ambelor recursuri, pentru a evita repetări inutile de text.

Așadar, instanța de recurs reține că un prim argument formulat de către ambii recurenți se referă la faptul că instanța de apel urma să înceteze procesul penal pe capătul de învinuire înaintat în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Asupra acestei alegații Colegiul penal consideră ca fiind relevante prevederile art. 60 alin. (4) Cod penal în corespundere cu care, legiuitorul a stipulat că: *„Prescripția se va întrerupe dacă, pînă la expirarea termenelor prevăzute la alin. (1), persoana va săvîrși o infracțiune pentru care, conform prezentului cod, poate fi aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 2 ani. Calcularea prescripției în acest caz începe din momentul săvîrșirii unei infracțiuni noi.”*

Totodată, instanța de recurs notează următoarele circumstanțe ale cauzei reținute de către instanțele de fond: la 26.06.2018 a fost comisă infracțiunea

prevăzută la art. 264¹ alin. (3) Cod penal, ulterior, la data de **04.08.2019** a fost comisă infracțiunea prevăzută la art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, iar la **11.08.2019** a fost comisă infracțiunea prevăzută la art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal.

Analizând ordinea cronologică a infracțiunilor de comiterea căreia se face vinovat inculpatul Silivestru V., Colegiul conchide că termenul de prescripție de tragere la răspundere penală al infracțiunii prevăzute la art. 264¹ alin. (3) Cod penal (2 ani) a fost întrerupt prin comiterea infracțiunilor de furt și jaf, care au avut loc până la expirarea acestui termen.

Totodată, dispoziția art. 60 alin. (4) Cod penal prescrie că calcularea prescripției în acest caz (întreruperea prescripției) începe din momentul săvârșirii unei infracțiuni noi. Astfel, ținând cont că ultima faptă ilicită comisă de către inculpat s-a consumat la data de **11.08.2019** (jaful), prescripția va începe anume din această dată, și respectiv va expira la **11.08.2021.**

Așadar, argumentul invocat de recurenți privind expirarea prescripției de tragere la răspundere penală pentru infracțiunea prevăzută la art. 264¹ alin. (3) Cod penal nu poate fi reținut ca fiind întemeiat, din considerentele expuse mai sus.

În continuare, Colegiul penal atestă că recurenții solicită aplicarea prevederilor art. 79 și 90 Cod penal în privința inculpatului, motivând că acesta a tras concluziile de rigoare în urma faptelor săvârșite, se căiește sincer de cele comise și promite că pe viitor nu va mai fi în conflict cu legea penală.

În acest sens, Colegiul penal este solidar cu poziția instanței de apel, prin care a fost elucidat că la stabilirea pedepsei cu închisoarea, cu executarea reală a acesteia s-a ținut cont de circumstanțele în care au fost comise și descoperite infracțiunile, precum și de împrejurarea că inculpatul nu se află la prima abatere de la legea penală, iar pericolul pe care îl reprezintă faptele comise atentează asupra patrimoniului, care constituie un fenomen foarte răspândit și periculos pentru societate (f.d. 46, vol. VIII).

Mai mult, consideră Colegiul penal că la individualizarea pedepsei stabilite inculpatului au fost reținute toate circumstanțele cauzei, fiind pe deplin motivat rolul preventiv al pedepsei închisorii, motivare pe care instanța de recurs o însușește, or corect a fost menționat în decizia recurată că: *„...caracterul și mărimea pedepsei ce se impune a fi aplicată inculpatului se explică și prin aceea că, în situația reținerii unor infracțiuni de o asemenea gravitate, precum și comise de persoane cu antecedente penale nestinse, care reprezintă pericol iminent de recidivă și de comitere de noi fapte prejudiciabile, reacția autorităților judiciare trebuie să fie promptă, fermă, exigentă, pentru a da un semnal societății civile, în sensul că, astfel de manifestări nu pot fi lăsate nesancționate, protejând astfel societatea de alte fapte prejudiciabile analogice care ar putea fi comise de inculpat.*

Prin urmare, modalitatea de executare a pedepsei trebuie să fie în măsură să asigure reeducarea inculpatului și exercitarea unui control din partea statului ce vine să prevină antrenarea viitoare în activități prejudiciabile, raportat la fapta comisă, gradul de pericol social al acesteia, conduita inculpatului anterior și pe parcursul cercetărilor.” (f.d. 46, vol. VIII).

Prin urmare, instanța de recurs notează că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, relevă în mod concludent că instanța de apel corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept cu privire la pedeapsa stabilită inculpatului, just ajungând la concluzia de a dispune executarea reală a pedepsei închisorii.

În lumina celor reflectate supra, Colegiul penal conchide că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise la art. 414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată, iar temei legal pentru admiterea recursurilor ordinare declarate nu există și, potrivit legii, se impune inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg, avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului și avocatul Afanas Marin în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2020, în cauza penală în privința lui *Silivestru Vadim XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la *01 aprilie 2021*.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Ion Guzun

Liliana Catan